

عنوان مقاله:

مسئولیت بین المللی قطع پخش ماهواره ای شبکه های تلویزیونی ایران از منظر حقوق بین الملل

محل انتشار:

پژوهشنامه رسانه بین الملل، دوره 3، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

حسین رستم زاد - استادیار حقوق بین الملل دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، تهران، ایران

مجتبی ابراهیمی - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق بین الملل دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

قطع کنندگان پخش ماهواره‌های برخی از شبکه‌های جمهوری اسلامی ایران، با عناوین ادعایی همچون اقدامات متقابل، اقتضایات تحریم‌های شورای امنیت و اتحادیه اروپا و نقض حقوق بشر توسط ایران تلاش دارند عمل خود را از لحاظ حقوقی مشروع جلوه دهند. تحریم شبکه‌های تلویزیونی ایران که خارج از رویه قطعنامه‌های سازمان ملل و به طور چندجانبه و یا یک جانبه، اعمال گردیده است منجر به نقض برخی اصول حقوق بین الملل همچون اصل آزادی اطلاعات و حق بردیافت اطلاعات و حقوق معاهدات است. علاوه بر این، اقدام تعدادی از شرکت‌های ماهواره ایدر برخی از مقاطع، در تحریم رسانه ای ایران بدون استناد معتبر به نقض شرایط پخش محتوای برنامه‌ها، نقض اصول آزادی مشروط پخش برنامه‌های ماهواره ای و ممنوعیت انحصار در پخش برنامه‌های ماهواره ای محسوب می‌شود. ضمن اینکه، این تحریم‌ها مغایر دکتترین تحریم هوشمند هستند؛ طبق این دکتترین، تحریم‌ها باید نهاد متخلف را که قاعدتا نهادی دولتی است، هدف قرار دهند. نقض اصول حقوق بین الملل و تعهدات بین المللی در این خصوص، موجبات مسیولیت بین المللی دولت‌ها و تحریم کنندگان رسانه ای را فراهم می‌آورد و دولت جمهوری اسلامی ایرانرا نیز مجاز به اقدام متقابل و شکایت به مراجع قضایی بین المللی می‌کند.

کلمات کلیدی:

قطع پخش ماهواره ای شبکه های تلویزیونی، ایران، تحریم، اصل آزادی اطلاعات، مسیولیت بین المللی، حقوق بین الملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/992520>

